

KONSPEKT DO LEKCJI MOTYWACYJNYCH

Grudzień 2024

Autor: mgr inż. Paweł Myłka

Niniejsza seria zajęć ma na celu zmotywowanie uczniów nie tylko do nauki ale przede wszystkim do stania się rozwiniętymi i świadomymi ludźmi. Świadomymi siebie, swoich potrzeb i potrzeb innych. Zmotywowania do szeroko rozumianego rozwoju osobistego i wzięcia odpowiedzialności za siebie i innych.

Zajęcia podzielone są tematycznie. Ich kolejność jest losowa jednak wszystkie razem tworzą całość, która ma za zadanie pokazać uczniom ścieżkę myślenia i zachęcić do pójścia nią. Zajęcia prowadzone są w sposób taki, że nauczyciel prowadzi temat, ale to uczniowie przy pewnego rodzaju minimalnemu naprowadzaniu prowadzą zajęcia. Prowadzący zajęcia stawia (w zadany sposób temat), a uczniowie samodzielnie go rozwijają. Zajęcia mają stanowić pewnego rodzaju debatę. Pod żadnym pozorem NIE MOŻE to być wykład! Uczniowie sami dochodzą do wniosków. Ich rozwój ma być wynikiem ich przemyśleń. Nauczyciel naprowadza zadając pytania lub podpowiadając pewne wnioski (jeśli są z tym trudności), które uczniowie mają rozwijać. Zajęcia nie mogą polegać na współpracy uczeń-nauczyciel. Musi to być praca uczeń-uczeń z nauczycielem w tle.

Zajęcia zaleca się prowadzić nie w klasycznym ustawieniu ławek, lecz w kole/półkole (i bez ławek). Małe grupy jednoklasowe. Nie więcej. Nauczyciel w trakcie debaty znajduje się na skraju koła i jest jego częścią, a nie głównym elementem. Uczniowie mają się skupić na temacie i nie jako uczeniu siebie na wzajem. Nie na tym, że nauczyciel mówi.

Bardzo ważnym elementem jest by nauczyciel zachęcał i motywował do odważnego mówienia. Każde zajęcia mają być również nauką poprawnej postawy i mowy ciała sugerujących pewność siebie. By uczeń nie garbił się przy odpowiedzi. By wyprostował się i był pewny tego co mówi. By się uśmiechał i by patrzył w oczy rozmówcy. Nawet jak nie powie dobrze to ważne by na tych zajęcia trenowali pewność siebie w sposobie jakim mówi i jak się porusza. Nauczyciel na każdych zajęciach oraz przed i po zajęciach zwraca uwagę uczniom na postawę, że ma być pewna siebie i odważna, wyprostowana i energiczna.

Zwrócić należy uwagę na poruszanie w rozmowie uczuć i ich nazywaniu. Radość, miłość, zaangażowanie, pasja, opieka, współczucie, smutek, żal, wyrzuty sumienia, złość, niechęć, wstyd. To są przykłady słów które MUSZĄ często padać z ust nauczyciela by uczniowie sami zaczęli z nich korzystać. By nie wstydzili się mówić o nich i umieli z nich korzystać.

Konspekt należy rozdać wszystkim nauczycielom w szkole.

1. Cel w życiu i jego istota

Skecz o celowaniu

Wybieramy dwóch uczniów. Dowolnych, jednak dla kontrastu najlepiej by było by jeden był klasowym sportowcem, a drugi najmniej sprawny fizycznie uczniem w klasie.

Ustawiamy na środku sali dowolny (byle duży) cel. Np ławkę ustawioną na sztorc w pionie, białym w stronę uczniów. Biał będzie celem.

W pewnej odległości od celu ustawiamy ucznia o mniejszych predyspozycjach sportowych i dajemy mu kulkę np z papieru i każemy trafić w środek ławki. (Oczekiwanie: trafi w ławkę, choć niekoniecznie w środek)

Następnie ustawiamy do rzutu drugiego ucznia. Tego z większymi predyspozycjami sportowymi. Ustawiamy go bliżej i dajmy 3 kulki. Każemy trafić w cel.

Jednak zanim rzuci zabieramy cel (ławkę) i każemy rzucać.

Efekt: Gdy nie ma się celu, mimo że jest się najlepszym i ma najwięcej możliwości i tak go nie osiągnie.

Drugim etapem zajęć jest rozmowa. Po kolei uczniowie wymieniają po jednym plusie i minusie posiadania celu w życiu. Nauczyciel spisuje je w tabelce na tablicy. Każdy przykład zaleca się by uczeń umotywował.

Następnym etapem jest rozmowa na temat przykładów. Uczniowie próbują komentować podane przez innych uczniów przykłady.

Jest możliwość, że padnie ze strony uczniów zdanie:

„Nie będę obierał sobie celu w życiu bo za 10 lat będę żałował wyboru i straconego czasu gdy mi się zdanie zmieni. Jestem młody i mam czas.

Odpowiedź:

„Masz rację że podjęcie decyzji o obraniu celu to ryzyko. Ale podjęcie decyzji o nie obieraniu celu to też ryzyko, to też decyzja. Za 10 lat możesz być przez to w tym samym miejscu co dziś i nic nie mieć. Czas będzie leciał czy ci się to podoba czy nie. Zdanie zawsze można zmienić, ale to czego się w tym czasie nauczysz o świecie i o sobie tego ci nikt nie odbierze. Będzie to nauka która spowoduje że będziesz dojrzały i bardziej doświadczony, a zmiana zdania będzie rzeczywista i świadoma. Na pewno nie będzie w niej przypadku. Zawsze lepiej jest próbować niż siedzieć z boku. To odwaga i mądra decyzja. Nie podjęcie celu to nie tylko lenistwo ale i tchórzostwo, które w późniejszym czasie się zemści. Lepiej być prawnikiem, który zmienia zdanie żeby iść pomagać potrzebującym, niż w wyniku tchórzostwa nic nie robić i potem być tym potrzebującym.

2. Wykorzystywanie okazji

Przed zajęciami nauczyciel pisze na tablicy cytaty:

„Gdy jedne drzwi do szczęścia zamykają się, otwierają się inne, ale my tak długo patrzymy na pierwsze drzwi, że nie widzimy tych drugich” Hellen Keller

Rozmowa uczniów z uczniami o tym co oznaczają te słowa. Nauczyciel potem naprowadza uczniów, że dostępnych jest wiele różnych możliwości i okazji w życiu.

Uczniowie robią listę różnych rzeczy/okazji w życiu które można wykorzystać by się rozwijać. Listę prowadzi nauczyciel z podziałem na kategorie:

- Naukowe
- Hobbystyczne
- Zawodowe
- Przygoda
- Pomoc drugiej osobie

Zanim uczniowie podadzą okazję nauczyciel wypisuje kategorie na tablicy by zasugerować uczniom w którą stronę iść z myślami. Po tym jak uczniowie podadzą do podanych kategorii przykłady niech podadzą dwie kolejne kategorie i dodatkowe przykłady do nich.

W trakcie wymieniania różnych okazji i możliwości na rozwój i robienie ciekawych rzeczy należy nakierować uczniów na motywowanie swoich przykładów i wytłumaczenie dlaczego akurat taką możliwość uważają za wartą wykorzystania. Należy rozmowę poprowadzić w stronę niematerialnych wartości i okazji z których można korzystać. Ważne by uczniowie nie skupiali się na pieniądzach a na rozwoju.

3. System wartości

Przed zajęciami nauczyciel pisze na tablicy cytaty:

„Nie wszystko co wato się opłaca, nie wszystko co się opłaca warto” Władysław Bartoszewski

Rozmowa uczniów z uczniami o tym co oznaczają te słowa. Nauczyciel po chwili naprowadza uczniów w stronę wartości inwestowania w siebie. Że pieniądze nie są priorytetem dla nikogo, kto coś osiągnął w życiu.

Uczniowie robią listę a nauczyciel pisze ją na tablicy. Co się opłaca robić w ich wieku a czego się nie opłaca robić. W co warto inwestować czas i zaangażowanie, a co raczej omijać.

Uczniowie próbują skomentować i dość do wspólnego mianownika rzeczy które się opłaca robić. Nauczyciel naprowadza uczniów na „odroczone gratyfikacje”.

Rozmowa uczniów na temat tego co oznacza stwierdzenie odroczone gratyfikacje i dlaczego jest tak ważna.

Uczniowie próbują skomentować i dość do wspólnego mianownika rzeczy które się nie opłaca robić. Nauczyciel naprowadza uczniów na „natychmiastowa gratyfikacje”.

Rozmowa uczniów na temat tego co oznacza stwierdzenie natychmiastowa gratyfikacje i dlaczego jest niebezpieczna.

Nauczyciel pisze na tablicy cytaty:

„Jeśli robisz to, co łatwe, Twoje życie będzie trudne. Jeśli robisz to co trudne Twoje życie będzie łatwe.” Les Brown

Rozmowa uczniów na temat tego co oznaczają te słowa.

4. Czas i jego istota w życiu

Przed zajęciami nauczyciel pisze na tablicy cytaty:

„Nigdy nie zostaniesz młodszy niż teraz. Nie marnuj więc czasu, skorzystaj z każdej chwili.”

Mark Twain

„Czas jest ograniczony, więc nie marnuj go, żyjąc cudzym życiem” Steve Jobs

Rozmowa uczniów z uczniami o tym co oznaczają te słowa.

Nauczyciel naprowadza uczniów na podawanie przykładów dobrze wykorzystanego czasu i marnowania czasu. Pomysły są spisywane na tablicę w dwóch kolumnach.

Jakie cechy wspólne mają rzeczy związane z dobrze wykorzystanym czasem, a jakie cechy wspólne mają rzeczy ze źle wykorzystanym czasem.

5. Co motywuje do działania

Rozmowa uczniów z uczniami na temat motywacji do działania, pracy, nauki. Jednym z powodów i motywacji do działania nauki czy pracy są pieniądze. Po chwili nauczyciel kieruje uczniów przykładami.

Jeff Bezos założyciel i większościowy właściciel Amazona. Jeden z najbogatszych ludzi świata. Jego główną motywacją było stworzenie usługi jak najprostszej do korzystania i i skoncentrowana na kliencie.

Warem Buffet amerykański inwestor przedsiębiorca i ekonomista. Jeden z najbogatszych ludzi świata. Jego motywacja jest zachowanie jak największej ilości miejsc pracy w USA które wyeksportowały znaczną część swojej produkcji do Chin.

Bill Gates założyciel Microsoft-u. Jego motywacja było stworzenie najlepszego systemu operacyjnego.

Steve Jobs założyciel Apple. Jego motywacją było stworzenie systemu komputerowego i pięknych i łatwych w obsłudze urządzeń

Mark Zuckerberg jego motywacja było stworzenie najlepszej i darmowej platformy społecznościowej

Elon Musk jego motywacja było stworzenie najlepszy h produktów samochodów podróży w kosmos itd

Wspólnym mianownikiem dla nich nie jest pogoń za pieniędzmi ale prawdziwa pasja do tego czym się zajmowali. Pieniądze poszły za nimi i ich innowacjami. Poszły za ich wizja i ciężka praca. Pieniądze były wynikiem ich pasji i zaangażowania w pracę. Przy czym każdy z nich przyznał i podkreśla w wielu wywiadach, że zajmowaliby się tym co robili nawet bez pieniędzy będąc bankrutami bo zwyczajnie kochali to co robili.

Uczniowie robią listę, a nauczyciel ją spisuje na tablicy.

W jednej kolumnie co motywuje do działania, w drugiej kolumnie co demotywuje do działania. Przy czym nauczyciel niech zada pytania pomocnicze. Jakie zachowania poprawiają motywację, a jakie zachowania przeszkadzają w motywacji i działaniu.

6. Dyscyplina:

Przed zajęciami nauczyciel pisze na tablicy cytaty:

„Dyscyplina jest najwyższą formą miłości własnej” Kierry CT Banks

Rozmowa uczniów o tym co oznaczają te słowa i ich znaczeniu dziś.

Uczniowie robią listę rzeczy jakie się dzieją gdy są słabo zdyscyplinowani. Nauczyciel spisuje je na tablicę. Wpisujemy w tą kolumnę również takie rzeczy jak obżarstwo którego efektem jest otyłość, wpisujemy tu lenistwo którego efektem jest brudny pokój i słabe oceny w szkole.

Następnie uczniowie robią listę rzeczy, które się dzieją gdy mają zdyscyplinowane podejście do swoich obowiązków i realizują je tak jak należy.

W tym wypadku nauczyciel naprowadza na odpowiedzi oczekiwane (jeśli sami nie potrafią podać): Skuteczność, efektywność, dużo czasu na zainteresowania, dobry rozwój osobisty, dobre oceny w szkole, porządek w pokoju, unikanie złych wpływów rówieśniczych, kłopotów z prawem itp.

Po zrobieniu listy niech uczniowie skomentują obie listy ogólnie. Oczekiwane jest zauważenie przez nich dużej dysproporcji między obiema kolumnami i skrajnych efektów w codziennym życiu. Przy czym nauczyciel pytaniami pomocniczymi powinien nakierowywać uczniów na wnioski o tym że dyscyplina w najmniejszych nawet aspektach jest bardzo ważna. Codzienne ścielenie łóżka i porządek w pokoju są tak samo ważne jak nauka czy rozwijanie pasji. Dyscyplina to umiejętność, a nie zachowanie.

Jeśli padnie pytanie o to po co ścielić łóżko to odpowiedź jest:

„Odpowiedź jest prosta. Albo jesteś zdyscyplinowany albo nie jesteś. Albo masz porządek w pokoju, głowie i tym co robisz, albo masz bałagan wszędzie. Albo dbasz o siebie, swoje otoczenie i ludzi których kochasz albo tego nie potrafisz. Albo to robisz, albo nie. Nie da się wybrać jednej rzeczy która Ci pasuje a tych co Ci nie pasują uniknąć. To nie jest dyscyplina. To jest lenistwo.”

7. Odpowiedzialność:

Przed zajęciami nauczyciel pisze na tablicy cytaty:

„Trudne czasy tworzą silnych ludzi, silni ludzie tworzą dobre czasy, dobre czasy tworzą słabych ludzi, a słabi ludzie tworzą trudne czasy” cyt. Z powieści „The End” Michale Hopf

Rozmowa uczniów z uczniami o tym co oznaczają te słowa i ich znaczeniu dziś, gdy są dobre czasy. Ważne, żeby uczniowie byli świadomi że teraz są dobre czasy. Należy przypomnieć im o tym, że na terenie Polski nie było wojny od 80lat i że od ponad 30lat nasza gospodarka stale się szybko rozwija. Może nie jest idealnie, ale jest dużo dużo lepiej niż było.

Uczniowie robią listę cech charakteru silnych ludzi (w jednej kolumnie), i cech charakteru słabych ludzi (w drugiej kolumnie).

Każda cecha musi być przez ucznia umotywowana.

Rozmowa o tym jakie cechy charakteru uważają za najważniejsze i najlepsze, a jakie uważają za najgorsze.

Potem uczniowie robią drugą listę rzeczy, za które oni uważają, że warto by sami wzięli odpowiedzialność i dlaczego.